Hoe leert de huisarts in zijn interactie met de specialist?

Haio: Dejaegher Julie , U.G.
Promotor: PYPE Peter , U.G.
Praktijkopleider: SEGHER Kristof , VAN DEN ABBEELE Stefan , VERMEULEN Line

Context: Deze studie onderzoekt hoe huisartsen van specialisten kunnen leren in hun professionele interactie. Het belang van een goede onderlinge samenwerking enerzijds en werkplekleren en de faciliterende factoren hiervoor anderzijds werden reeds uitgebreid beschreven, maar specifiek het intraprofessioneel leren tussen huisartsen en specialisten tijdens de onderlinge interactie werd nog onvoldoende onderzocht.

Onderzoeksvraag: Hoe leert de huisarts in zijn interactie met de specialist? Wat zijn belangrijke contextuele factoren om als huisarts te kunnen leren van de specialist? o Wat zijn belangrijke barrières die het leren kunnen verstoren? o Hoe gemotiveerd is de huisarts om te leren van de specialist en omgekeerd? Hoe verloopt de het leerproces tussen huisarts en specialist? o Via welke vormen van interactie vindt het leren plaats? o Verkiezen huisartsen en specialisten formele of informele leermomenten? Wat wordt er gedaan met de opgedane kennis? o Is deze reproduceerbaar? Ook bij nieuwe/soortgelijke casussen?

Methode: Als eerste werd een literatuurstudie ondernomen waarbij de bestaande literatuur over werkplekleren en de intraprofessionele samenwerking tussen artsen en specialisten beschreven werd. Hierna werd een interviewstudie opgezet waarbij 18 huisartsen en specialisten geïnterviewd werden. Deze werden getranscribeerd en geanalyseerd aan de hand van een thematische analyse.

Resultaten: De resultaten tonen aan dat leren plaatsvindt in zowel formele, als informele contexten, zoals telefonisch overleg over patiëntenzorg. Hierbij wordt kennis kort en gericht overgedragen. Formele leermomenten, zoals symposia en LOK-bijeenkomsten, worden als waardevol beschouwd en spelen een complementaire rol naast de dagelijkse interacties. Daarnaast leren specialisten niet alleen huisartsen bij, maar nemen zij ook inzichten mee uit de holistische benadering van huisartsen. Leren is echter zelden een expliciet doel van deze interacties. Een gebrek aan zelfregie, verminderde fysieke bijeenkomsten, moeilijkere telefonische bereikbaarheid, tijdsgebrek en een angst om neerbuigend over te komen, werden geïdentificeerd als mogelijke barrières voor het bijleren tussen huisartsen en specialisten.

Conclusie: De studie stelt mogelijke barrières voor intraprofessioneel werkplekleren tussen huisarts en specialist in het licht. Inzetten op goede telefonische bereikbaarheid, een goede persoonlijke relatie en een grotere bewustwording van het leerpotentieel in de samenwerking, kunnen ervoor zorgen dat huisartsen en specialisten effectiever van elkaar leren.